

వరశ్చరత్రికలు

శ్రీబాబాజీ సత్సంగాలలోని
జొన్ని భాగాలు

గురువుగారి బాబా

భక్తుడు: గురువుగారూ! మీరు బాబా వద్దకు ఎలా వచ్చారు?

స్వరూపుణ్ణు: నేను బాబా దగ్గరకు 'రావడం' అనంటూ ఏమీ లేదు. ఎప్పుడూ ఆయనను చూస్తూ ఉండటం నాకు ఇష్టంగా ఉండేది. నేను ఎప్పుడు బాబా ఫోటోను చూసినా, నాకెందుకో ఆయన చాలా సజీవంగా ఉన్నట్లు, నాతో సన్నిహితంగా ఉన్నట్లు, నాకు బదులిస్తున్నట్లు అనిపించేది. అలాగని, నాకు ప్రత్యక్షమవడమో లేక సందేశాలివ్వడమో కాదు. అలా కాదు! కానీ ఆయనను ఎప్పుడు చూసినా ఏదో బలమైన ఆకర్షణ కలిగేది. ఆయనకు, నాకు మధ్య ఎంతో సాన్నిహిత్యం ఉన్నట్లు అనిపించేది.

భక్తుడు: మీకు బాబాతో గల మొదటి అనుభవాన్ని మాకు చెప్తారా?

స్వరూపుణ్ణు: మొదటిది, రెండవది, మూడవది... అంటూ ఏమీ లేదు. నేను చిన్న పిల్లవాడిగా ఉన్నప్పుడు కూడా బాబాను చూసిన ప్రతిసారీ ఎందుకనో ఆకర్షణకు లోనయ్యేవాడిని. నేను ఆయన వాడిని అనే భావన ఉండేది. దానిని నా మొదటి అనుభవం అంటే అనవచ్చు.

నాకు బాబా అంటే ఎవరో తెలియదు. ఆయన పేరు తెలియదు, ఏం తెలియదు. నా చిన్నతనంలో ఆయన ఫోటో ఒకటి మా ఇంట్లో ఉండేది. మా నాయనమ్మను ఆయనెవరు అని అడిగేవాడిని. అందరు దేవుళ్ళకు, దేవతలకు కిరీటాలు, ఆభరణాలు ఉండేవి. కొందరు మనిషి రూపంలో ఉంటే, కొంతమందికి జంతువుల తలలు ఉండేవి. ఇలా రకరకాలుగా ఉండేవారు. కానీ బాబా, వారందరి కంటే భిన్నంగా కనిపించేవారు. ఆయన ఒక సాధారణ వ్యక్తిలా కనిపించేవారు. అక్కడున్న (పూజాగదిలో) ఆ దేవుళ్ళ కొలువులో ఆయనొక్కరే అలా కనిపించేవారు.

“ఆయన ఎవరు?” అని మా నాయనమ్మను అడిగేవాడిని.

ఆమెకు బాబా గురించి అసలు ఏమీ తెలియదు. ఆమె టీచర్ గా పనిచేసేది. నాకు తెలియదు అని ఆమె ఎప్పుడూ చెప్పేది కాదు (నవ్వులు). ఎలిమెంటరీ స్కూలు టీచర్లు, పిల్లలకు “నాకు తెలియదు” అని ఎన్నటికీ చెప్పరు!! (గురువుగారు నవ్వుతూ). అది సాపేక్ష సిద్ధాంతమైనా, మరే ఇతర ప్రశ్నైనా సరే వారు ఏదో ఒక జవాబు చెప్పి తీరుతారు. అందువల్ల నేను “సాయిబాబా ఎవరు?” అని అడిగినప్పుడు, ఆమె “ఆయనో పెద్ద శివభక్తుడు” అని చెప్పింది.

ఆ ఫోటోలో ఓ చిన్న గుర్రం, పర్వతాలో లేక కొండలో ఉండేవి. పాత ఇళ్ళలో చూస్తే ఆ చిత్రపటాలు ఇప్పటికీ కనపడుతూనే ఉంటాయి. “ఆయన ఏమి చేస్తున్నారు?” అని అడిగాను నేను.

“హిమాలయాల్లో తపస్సు చేసుకుంటూ ఉంటారు”.

“ఎవరి కోసం ఆయన తపస్సు చేస్తున్నారు?”

ఎందుకంటే ఆ రోజుల్లో తపస్సు గురించి, మనకు సినిమాల ద్వారానే అవగాహన ఉండేది (గురువుగారు నవ్వుతూ)! భూకైలాస్ లాంటి సినిమాల్లో శివుడు గురించి తపస్సు చేస్తారు. కాబట్టి “ఆయన ఎవరి కోసం తపస్సు చేస్తున్నారు” అని అడిగాను.

“శివుని కోసం!” అని ఆమె రక్కున సమాధానం చెప్పింది.

అందువల్ల, ‘ఆయనో శివభక్తుడు. హిమాలయాలలో ఉంటాడు’ - ఇదీ ఆయన గురించి నాకున్నటువంటి ఊహ. అంతే! మా నాయనమ్మకు ఆయన గురించి ఏమీ తెలియదు. కనీసం ఆయన శిరిడీలో నివసించారని కూడా తెలియదు. నాకూ ఆయన గురించి ఏమీ తెలియదు. కానీ ఎందుకనో నాలో ఏదో ఒక భావన ఉండేది. మా ఇంట్లో పూజగదిలోకి నేను ఎప్పుడు అడుగుపెట్టినా ఆయనను ఇంకా ఇంకా ఇంకా ఎక్కువగా చూస్తుండేవాడిని. ఎందుకనో ఆయన నాకు నచ్చేవారు. ఆయన ఎంతో వాస్తవంగా, మామూలు వ్యక్తిలాగా, సులభంగా చేరువయ్యేవారిలా ఉండేవారు. మిగతా దేవుళ్ళ రూపాలన్నీ నాకు వింతగా అనిపించేవి.

అది నా మొదటి అనుభవం. అవే బాబా గురించి మొదటగా నాకు తెలిసిన వివరాలు కూడా. బాబా గొప్పతనం గురించి, ఆయన మహిమ గురించి నాకు ఎవరో చెప్పబట్టి ఆయన పట్ల నేను ఆకర్షితుడనవడం జరుగలేదు. ఆయన గురించి ఏ వివరాలు తెలియకుండానే నేను ఆయన పట్ల ఆకర్షితుణ్ణయ్యాను.

నేను బాబా చరిత్రను చాలాకాలం పాటు చదువలేదు. నేను శిరిడీ వెళ్ళింది కూడా 1977లోనే. సద్గురువు గురించిగానీ లేదా నాకు సహాయపడగలిగేవారు ఎవరా అనిగానీ, నాకోసం ఏదైనా చేసేవాళ్ళుగానీ, ప్రేమతో ఆప్యాయతతో నన్ను అర్థం చేసుకునేవాళ్ళుగానీ, పసిబిడ్డ ఏమైనా అడిగితే తల్లితండ్రిలా ప్రతిస్పందించి సమకూర్చేవాళ్ళుగానీ ఎవరా అని ఆలోచించినపుడు నాకు బాబా రూపమే తట్టేది.

నేను ఇతరత్రా ఆలోచించకపోయేవాడిని. ఏ సాంప్రదాయాలు, భక్తి, దేవుళ్ళు, దేవతలు, దేవాలయాలు.. ఇటువంటి వాటికి సంబంధించిన ఎటువంటి ప్రభావాలూ నా మీద ఉండేవి కావు. ఇటువంటి వాటి ప్రభావాలు నా మీద లేకపోవడం నా అదృష్టం (గురువుగారు నవ్వుతూ). నా మనస్సు పరిశుభ్రమైన తెల్లని కాగితంలా ఉండేది. అందుకని కేవలం బాబా రూపం మాత్రమే దాని మీద పడింది.

భక్తుడు: బాబా మీ సద్గురువు అని ఎప్పుడు గుర్తించారు?

గురువుగారు: నేను బాబాను ఆ విధంగా ‘ఎంపిక’ చేసుకోలేదు. ఫలానా అప్పుడు “ఇప్పటి నుండి బాబా నా సద్గురువు. నేను ఆయనను సద్గురువుగా స్వీకరిస్తాను!” ఇలా కాదు. “నా సద్గురువు” లాంటి పదాలు వాదాలి కాబట్టి అలా మాట్లాడాల్సి వస్తుంది. నా హృదయంలోని భావన అది కాదు. మీ సద్గురువు ఎవరు? అని మీరడిగితే - “అవును. బాబానే నా సద్గురువు!” ఆ పదం మీకు బాగా తెలిసింది కాబట్టి నేను దానిని వాడతాను. కానీ నేను దానిని అలా చూడను. ఎందుకంటే, అలా చెప్పడం- ఏదో పద్ధతి ప్రకారం అన్నట్లుంటుంది, నాకేదో అంతర్లీనమైనటువంటి వేరే ఏదో ఉద్దేశ్యమేదో ఉన్నట్లు, ఇదేదో సంబంధంలాగా, అందులో ఆయన నా నుంచి ఏదో ఆశిస్తున్నట్లు, నేనేదో చెయ్యాలన్నట్లు- ఏదో సిద్ధాంతంలాగా, తత్వంలాగా, వేదాంతంలాగా- ఉంటుంది. నాకు అటువంటి భావన లేదు. నాకు సంబంధించినంతవరకు ఆయన నా సంరక్షకుడు, నాకు తల్లి, తండ్రి, తాతగారు... అలాగన్నమాట.

గురువుగారు: నేను కాలేజీలో ఉన్నప్పుడు మా ఇంగ్లీషు లెక్చరర్ అయిన ఒక ప్రొఫెసర్ తో చాలా సన్నిహితంగా ఉండేవాడిని. ఆధ్యాత్మికత పరంగా కాదుగాని, ఆయన నాకు గురువువంటి వారు. నేనంటే ఆయనకు చాలా ఇష్టం. ఆయనకు ఎలాంటి

ఆధ్యాత్మిక వాసన, భక్తి ఉండేది కాదు. ఆయన భరద్వాజ మాస్టర్ గారి డిపార్ట్ మెంట్ లో పనిచేసేవారు. మాస్టరుగారు ఇంగ్లీషు విభాగానికి హెడ్ ఆఫ్ ది డిపార్ట్ మెంట్ గా ఉండేవారు. నేను ప్రతిరోజూ భరద్వాజ మాస్టర్ గారితో కలసి కూర్చోవడం మొదలుపెట్టాను. ఎలాగైతే అంతకు ముందు మా ఇంగ్లీష్ లెక్చరర్ తో కలసి కూర్చునేవాడిన్ (కాకపోతే అప్పుడది ఎక్కువగా ఇంగ్లీష్ గురించే ఉండేది) అలాగ! ఆ సమయంలో మా ఇంగ్లీషు లెక్చరర్ కు వేరే చోటుకు బదిలీ అయింది. ఆయన వెళ్ళిపోయే ముందు ఒక షాపులో బాబా చిత్రపటం ఒకటి చూశాడు. భరద్వాజ మాస్టర్ గారు సాయి భక్తులు కాబట్టి, ఆయన దానిని కొని మాస్టర్ గారికి బహుకరించాడు. వారం పదిరోజుల తర్వాత మాస్టర్ గారు ఆ చిత్రపటాన్ని నాకు బహుకరించారు. మా ఇంగ్లీషు లెక్చరర్ గారికి వీడ్కోలు పలకడానికి వెళ్ళినప్పుడు ఆ చిత్రపటం నా దగ్గరే ఉంది.

“నేను భరద్వాజ మాస్టర్ గారికి ఇచ్చిన చిత్రపటం ఇదే. ఆయన దీన్ని నీకిచ్చారా?” అని అన్నారాయన.

అది బాబా నన్ను మాస్టర్ గారికి అప్పగించడంలా అనిపించింది. అది నాకు మంచి సంకేతంలా తోచింది.

నేను ఆ చిత్రపటాన్ని ఇంటికి తీసుకెళ్ళాను. అప్పటికే మా ఇంట్లో చిన్న బాబా ఫోటో ఒకటి ఉండేది. కానీ ఈ ఫోటో చాలా పెద్దది. ఆ రాత్రి నేను ఇంటికి వెళ్ళి ఈ ఫోటోను అక్కడ పెట్టాలనుకునేటప్పటికి, ఉండాల్సిన పాత బాబా ఫోటో ఆశ్చర్యకరంగా అక్కడ లేదు. ఫ్రేమ్ మాత్రమే ఉంది. బాబా ఫోటో లేదు, ఫ్రేము ఖాళీగా ఉంది.

భక్తుడు: ఎందుకని? ఏం జరిగింది?

స్టూడెంట్: ఏం జరిగిందంటే.. ఎలుకలు (గురువుగారు నవ్వుతూ). అది చాలా పాత ఫోటో. ఎలుక ఫ్రేము నుండి బయటకు లాగి తినేసింది. ఆ తర్వాత ఆ ఫోటో ముక్కలు కొన్ని ఒక మూలన కనిపించాయి. ఇది సరిగ్గా అదే రోజు జరిగింది. ఉదయాన్నే ఫోటో అక్కడుంది. నేను రాత్రి 1 లేక 2 గంటల ప్రాంతంలో కోట (నెల్లూరు వద్ద ఒక గ్రామం)కు తిరిగి వచ్చి పూజగదిలోకి వెళ్ళేసరికి షాక్. ఇంట్లో ప్రతి ఒక్కరికి కూడా షాకే. ఏం జరిగింది? ఏం జరిగింది? అని.

భక్తుడు: మీరు దానిని అశుభంగా భావించారా?

స్టూడెంట్: అవును. అది బాబా ఫోటో. తప్పకుండా అశుభమే! కానీ మరో పెద్ద ఫోటోలో బాబా అప్పటికే అక్కడున్నారు. సాధారణ హిందూ కుటుంబంలో మాదిరిగానే మా ఇంట్లో కూడా చాలా పటాలుండేవి. నేను అక్కడున్న మిగతా పటాలన్నింటినీ ఒక ప్రక్కకు జరిపి పెద్ద బాబా ఫోటోను అక్కడుంచాను.

నేను ఆ గదిలో బాబాను చూస్తూ అలా కూర్చునేవాడిని. అప్పటికి నాకు ఏ సాధనలూ తెలియవు. బాబా గురించి తెలియదు. ఆయన జీవిత చరిత్ర చదువలేదు. ఆయన సద్గురువనీ, ఆయనకు మహిమలున్నాయనీ, ఆయన నాకు సహాయం చేయబోతారనీ తెలియదు. నాకు తెలిసినదంటూ ఏమీ లేదు. కానీ ఆయన ముందు కూర్చున్నప్పుడు నన్ను ఎంతగానో బాధించే విపరీతమైన తలనొప్పిలాంటి భావనేదో తొలగిపోయేది. కాబట్టి నేను ఇంకా, ఇంకా, ఇంకా కూర్చోవలసిన అవసరం కలిగేది. నేను అక్కడ నుండి బయటకు వెళ్ళిన తక్షణం అది తిరిగి మొదలయ్యేది. కాబట్టి నేను అలా గంటలు గంటలు కూర్చునేవాడిని. అదేదో సాధనలాగా కాదు, మరెవరో చెప్పారనీ కాదు. నేను చెప్పేదేమిటంటే కేవలం నా అవసరం కొద్దీ, నా శిరోవేదన మూలంగా అలా కూర్చునేవాడిని. శిరోవేదన అంటే నా ఉద్దేశ్యం కేవలం భౌతికమైన తలనొప్పి అని కాదు. నాకెలాంటి తలనొప్పి వచ్చేవి కావు. అది వేరే రకమైనది, ఓ రకమైన అంతర్గతమైన తలనొప్పి.

భక్తుడు: మీ విషయంలో ఇది హఠాత్తుగా జరిగిందా? అంతకుముందు రోజు వరకు బాబాకు మీకు పెద్దగా సంబంధం లేదు. కానీ తరువాత రోజుకు హఠాత్తుగా బాబా పూర్తిగా, సంపూర్ణంగా మీ ఆరాధ్యదైవమై పోవడం.. అది ఆ విధంగా జరిగిందా?

స్టూడెంట్: నాకు తెలియనిది ఏదో ఉండేది. దేనివల్ల ప్రేమ. నా మనస్సు దేనికోసమో పరితపించేది. నేను బాబాను చూసినప్పుడు “నేను ఇన్నాళ్ళుగా వెదకుతున్నది దీని కోసమే” అని తెలుసుకున్నాను.

భక్తుడు: బాబాను మీ ఆరాధ్యదైవం అని గుర్తించడంతోనే సరిపోయిందా? లేక అది కేవలం ఆరంభం మాత్రమేనా?

స్వరూపుణ్ణి: అది కేవలం ఆరంభం మాత్రమే.

భక్తుడు: దేనికి ఆరంభమిది?

స్వరూపుణ్ణి: దానిని (బాబానే ఆరాధ్యదైవం అన్న గుర్తింపును) ఇంకా ఇంకా వాస్తవం చేసుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నానికి ఇది ఆరంభం. ఉదాహరణకు నీకు ఉండటానికి ఇల్లు అవసరమైనప్పుడు, మంచి ఇంటి కోసం చూస్తావు, దాని కోసం వెదకుతుంటావు. మంచి ఇల్లు ఎలా ఉండాలి అని నీకొక అవగాహన ఉంటుంది, నీవైన కొన్ని అభిప్రాయాలుంటాయి. దాని వల్ల నీకు స్వంత ఆలోచనలుంటాయి. నువ్వు ఒక్కొక్క ఇంటిని చూస్తూ ఉంటావు. అలా చూస్తున్నప్పుడు 'ఇది కాదు, ఇది కాదు' అనుకుంటూ, ఏదో ఒక ఇంటిని చూసినప్పుడు "దీని కోసమే చూస్తున్నది, సరిగ్గా ఇదే" అనిపిస్తుంది. కానీ అది అంతటితో ఆగదు. అది కేవలం ప్రారంభం మాత్రమే! ఆ ఇంటి యజమాని ఎవరో కనుక్కోవాలి, అద్దె ఎంతో తెలుసుకోవాలి. మన తాహతుకు సరితూగుతుందా? అసలు ఆ యజమాని దానిని అద్దెకు ఇస్తాడా అన్న విషయం కనుక్కోవాలి. ఇలా చాలా విషయాలుంటాయి. కాబట్టి అది కేవలం ఆరంభం మాత్రమే. ఒక విషయానికి అది చివర, మరొక దానికి ఆరంభం.

భక్తుడు: ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కరూ ఏదో ఒక రకమైన భద్రత కోసం వెతుక్కుంటూ ఉంటారు. కొంతమంది దాన్ని (భద్రతను) సంబంధ బాంధవ్యాలలో, మరికొంతమంది కుటుంబం లేదా డబ్బులో... ఇలా దేనిలోనైనా (వెతుక్కుంటారు)... ఈ ప్రశ్న కాస్త వింతగా ఉన్నా, నా మనసులో అడగాలనుంది. మీ భద్రత ఏమిటి గురువుగారూ!

స్వరూపుణ్ణి: బాబా!

భక్తుడు: అందరూ వారి భద్రతను వేరే వేరే మార్గాలలో పొందినట్లు, మీ అవసరాల్ని బాబా ద్వారా తీరుతున్నట్లు మీరు అనుకుంటున్నారా?

స్వరూపుణ్ణి: నాకు దేనికి కొరతగా ఉన్నట్టనిపించదు. బాబా నాకు అన్నీ ఇస్తారు. అది భద్రతకు మించినది. ఎందుకంటే, భద్రత అనంటే మనకు ఉన్నదానిని కాపాడటం లేదా రాబోయే ప్రమాదం నుండి కాపాడడం. కానీ బాబా కోరికలు తీర్చే కల్పవృక్షం. అది (ఆ కల్పవృక్షం) మనకున్న దానిని రక్షించడం, రాబోయే ప్రమాదాల నుండి కాపాడడం మాత్రమే కాదు, మన కోరికలు కూడా నెరవేరుస్తుంది.

స్వరూపుణ్ణి: అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనది "నేను బాబాకు చెందిన వాడిని. బాబా నా వారు!" అనేటవంటి ఆ అనుబంధం, ఆ అనుభవం, ఆ గుర్తింపు. అది చాలు! దానిని నువ్వు గుర్తుపెట్టుకున్నంత వరకు అదే నిజమైన స్మరణ అవుతుంది. స్మరణ అంటే గుర్తుపెట్టుకోవడం.

భక్తుడు: నేను బాబాను కోరినవి పొందడం, పొందకపోవడం మీద ఆధారపడకుండా, బాబా పట్ల ఆ అనుబంధం ఎప్పుడూ అలాగే ఉంటుందా?

స్వరూపుణ్ణి: నీకు అటువంటి అనుబంధం ఉంటే, ఒకవేళ బాబా ఇవ్వకపోయినా ఆ అనుభవం చెరిగిపోదు. ఉదాహరణకు, నీకో బిడ్డ ఉంది. ఆమె తన స్కూల్ పరీక్ష పాస్ కావాలని నువ్వు ఎంతగానో అనుకుంటావు. కానీ ఆమె పాస్ కాలేదు. ఆ బిడ్డ పట్ల నీ ప్రేమ పోతుందా? ఆ అమ్మాయిని ఇంకా ఎందుకు ప్రేమిస్తున్నావు? ఎందుకంటే ఆమె నీ బిడ్డ కాబట్టి! బాబా మనం అడిగింది ఇచ్చినా ఇవ్వకపోయినా నీకు ఆ అనుబంధం ఉంటే అది చాలు. అన్నీ జరిగిపోతాయి. అది చాలా సులభంగా అనిపిస్తుంది కానీ అంత సులువు కాదు. ఆ అనుబంధ భావనను వాస్తవం చేసుకోవడం కోసం, ఆ గుర్తింపు కోసమే మనమందరూ ప్రయత్నించేది.

గ్రూపులో: “నేనెవరు” అనే విచారణ వ్యక్తి అస్తిత్వానికి సంబంధించినది. ఒక్కొక్కళ్ళూ ఆ గుర్తింపును ఒక్కొక్క రకంగా అనుభవం చెందుతారు. “నేను ఆత్మను, నేను బ్రహ్మాన్ని, నేను సాయిబాబా బిడ్డను, నేను అరుణాచలేశ్వరుని కుమారుణ్ణి, నేను ఆయన వాడిని, ఆయన నా వాడు” ఇలా కొంతమంది అనుభూతి చెందవచ్చు. తనను ఏదో ఆవహించినట్టు అనుభూతి చెందానని రమణమహర్షి చెప్పారు. ఆయన ‘ఆవేశం’ అన్న పదాన్ని వాడారు. అది నీకు చెందింది కాబట్టి నువ్వు దానిని పొందాలనుకుంటావు. అనుభవైకవేద్యం చేసుకోవాలనుకుంటావు. ‘నాకే చెందాలి’ అనుకోవడం అవాస్తవికమైనది కాదు. నిజానికి మనకంటే ఉన్నతమైన అస్తిత్వంతో లీనమవడం ఒక అందమైన భావన. మనలో ఆ గుర్తింపు భావన కలగడమే ముఖ్యం. నిజానికి మనలో పరివర్తన కలిగించేది అదే. ఎందుకంటే మనలో భావోద్వేగాలు, ఆలోచనలు దాని మీదనే ఆధారపడివుంటాయి. మన గుర్తింపు (Identity) మారడం, పరివర్తన చెందడం ప్రారంభమైన తరువాత మన అనుభవాలు, మన జీవితం మొత్తం పరివర్తన చెందడం ప్రారంభమవుతుంది. ఆ గుర్తింపే దానికి మూలం. అందుకే భగవాన్ “నేనెవరు? నేనెవరు? అని విచారించి నీవు ఎవరో తెలుసుకో. ముందు నీ అస్తిత్వం ఏమిటో తెలుసుకో” అన్నారు. మిమ్మల్ని మీరు గుర్తుంచుకోవడానికి ప్రయత్నించవద్దు. మీ గుర్తింపును తెలుసుకోండి. ఈ రెండింటికీ భేదం ఉంది. అది ఏదైనా కానీ, మన ప్రస్తుత ఉనికిని కోల్పోతే తప్ప మన నిజమైన అస్తిత్వాన్ని పొందలేము. భగవాన్ అదేంటో చెప్పలేదు. కానీ మన నిజమైన ఉనికిని మనం తెలుసుకుంటే అది చాలు.

గ్రూపులో: మనం ఏదైనా ఆనందం పొందినప్పుడు దానిని మనం మిగతావారితో పంచుకుంటాం. నేను సాయిబాబాలో ఓ నిధిని చూశాను. ఏదో అనుభవాన్ని పొందాను. మీరు ఇక్కడకు వచ్చినప్పుడు నా అనుభవాన్ని మీతో పంచుకుంటాను. నేను ఎవ్వరినీ పిలవను. అలా అని ఎవ్వరినీ కాదనను (తిరస్కరించను). ఎందుకంటే బాబానే స్వయంగా చెప్పారు- “మీ దగ్గరకు ఎవ్వరు వచ్చినా, నేను పంపానని గుర్తుపెట్టుకోండి” అని. వెనుకటి ఋణానుబంధం వలన మనం ఇక్కడ ఇలా కూర్చుని ఉన్నాం. నేను మిమ్మల్ని బాబా ప్రసాదంగా భావిస్తాను. మిమ్మల్ని అలా గౌరవించాలనుకొంటాను. మీ కోసం నేను చేయగలిగినదంతా చెయ్యాలి. అయినా నేను ఏం చేయగలను? పంచుకోవడం తప్ప. నేనదే చేస్తున్నాను. ఇదంతా బాబా పట్ల నాకు గల ప్రేమకు వ్యక్తీకరణే!

“శ్రీశైలంబ్రహ్మణ్యం” గతసంచికల కొరకు <http://saipatham.saibaba.com/>
 శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి www.saibaba.com ను సందర్శించండి.